

Maidenspeech 2010: 'Cultuur in de Kamer'

Mevrouw de Voorzitter!

Het is voor mij een grote eer om vandaag als fractievoorzitter van de PvNA (de Partij voor Nederlandse Architectuur) voor het eerst in dit huis het woord te voeren. Om te beginnen wil ik u wijzen op enkele architectonische aspecten van deze prachtige zaal, die in de vorige eeuw door onze gewaardeerde collega Pi de Bruijn werd ontworpen. Hij is er in geslaagd een vergaderzaal te ontwerpen waarvan het beeld inmiddels via de televisie op ons netvlies is gebrand, maar die vooral in werkelijkheid uiterst plezierig is om in te verblijven. Met het wonderschoon via het dak binnenvallende daglicht, met achter mij de onnavolgbare schilderijen van de te vroeg overleden kunstenaar Rudi van de Wint, en met last but not least de compacte inrichting die een prachtige vertaling vormt van onze democratie.

Voorzitter, we hadden werkelijk niet gedacht dat de PvNA met twee zetels in de Kamer zou komen. Wij zijn onze kiezers daarom zeer dankbaar voor hun vertrouwen. Dat we via onze statements: 'Eigen architecten eerst!' en 'Kies keurig, kies Kees' zoveel voorkeursstemmen zouden krijgen, hadden we nooit durven dromen. Het geeft maar weer eens aan dat de Nederlanders genoeg hebben van het op maximale concurrentie gerichte beleid van Neelie en de NMa, die verfoeilijke Nederlandse Mededingingsautoriteit.

Het begon allemaal op 08 december 2006, vandaag al weer vier jaar geleden. Op die dag presenteerde het bestuur van de Bond van Nederlandse Architecten de aangepaste gedragsregels, de erecode van ons architectenberoep. Na overleg met de NMa waren alle passages over 'collegialiteit' uit die erecode geschrapt, omdat ze 'de concurrentie mogelijk zouden kunnen belemmeren'.

Wij hebben op die dag vanzelfsprekend geprobeerd om onze beroepsgroep ervan te overtuigen dat we absoluut niet akkoord moesten gaan met die inmenging van de concurrentiepolitie! We vonden dat er juist niet onderhandeld moest worden, maar dat we vanuit een eigen, krachtige positie de strijd aan moesten gaan met deze vijand van de architectonische kwaliteit!

En natuurlijk ging onze latere vergelijking met de zo verguisde loyaliteitsverklaring van de Kulturkammer in de Tweede Wereldoorlog een stap te ver – tenminste volgens de hypocriete televisiemakers Pauw en Witteman – maar waren zij het niet juist geweest die aan het slot van hun snijdende afscheidsinterview met architect Carel Weeber aan de opvolgende gast hadden gevraagd: "Wie was er erger voor Rotterdam, Weeber of de Duitsers?"

En voorzitter, we hebben het geweten: de gehele vaderlandse architectuur werd inmiddels overgenomen door 'beeldbazen' zoals Talpa Producties. Binnen die impresariaten verdelen zij het werk inmiddels onder hun sterren en aankomende sterren en ze bieden zelfs bejaarde architecten nog een plaats in MAX: de 'laatste stal'. De concurrentie is zo toch prachtig verzorgd, nietwaar? Want net als in de vrijgegeven taxibranche kun je bij hen altijd goedkoper terecht voor je gebouwwontwerpen. Wij pleiten dan ook voor een grondig parlementair onderzoek om die woekerbudgetten nu eens boven tafel te krijgen, met als doel: de instelling van een openbaar register met vooral de financiële resultaten van Europese aanbestedingen!

Toen bij de eerdergenoemde discussie over de erecode de opstellers tenslotte beweerden dat je toch ook bij een bekeuring niet met een agent in discussie gaat over de uitgangspunten van de maximumsnelheid, maar dat je dan bij de wetgever moest zijn... toen viel bij ons het kwartje: Op naar het parlement! Met het inmiddels bekende succes. En u zult nog meer van de PvNA horen...

Architectonische cultuur uiteindelijk in de Kamer! Ik dank u voor uw aandacht.

Leestip:

BNA (2006), BNA Architectenwijzer 2007 - hoofdstuk: Gedragsregels, BNA i.s.m. Elma Edities, Amsterdam
www.pvna.nl